

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2Csp/62/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517202899
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danka Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2018:8517202899.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v súkromnoprávnom, spotrebiteľskom spore žalobkyne: G. X., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom XXX XX O. L. č. XX zastúpená JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 42 256 593 proti žalovanému: s Autoleasing SK, s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 46 806 491, zastúpený Nosko & Partners s.r.o., so sídlom Podjavorinskej 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 860 107, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 3 658,16 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 1.9.2017 do zaplatenia do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že výšku trov určí súd po právoplatnosti veci samej samostatným uznesením.

IV. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok vo výške 219 eur na účet Okresného súdu Stará Ľubovňa do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 25.5.2017 žiadala zaviazat' žalovaného k vydaniu bezdôvodného obohatenia v sume 3 658,16 eur s príslušenstvom a k náhrade trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 22.10.2013 uzatvorila so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. U. XX/XXXXXXXX, ide o spotrebiteľskú zmluvu. Uvedená zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a s predpismi slovenského právneho poriadku. Namietal, že výška úrokovej sadzby uvedená v zmluve nezodpovedá (v neprospech spotrebiteľa) výške priemernej úrokovej miery v úveroch peňažných ústavov v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. Žalovaný v zmluve neuviedol spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. V zmluve nie je dojednaná konečná splatnosť úveru. Žalobca celkovú výšku úveru navýšil o náklady spojené s poskytnutím úveru, skutočná výška úveru bola 3 363 eur, náklady spojené s poskytnutím úveru 1 244,31 eur, potom úver predstavuje sumu 4 607,31 eur. Na základe uvedeného sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo znamená, že žalobca má povinnosť splatiť úver len do výšky skutočnej istiny, ku dňu 22.10.2016 žalobca splatil žalovanému sumu 7 021,16 eur, teda žalobca uhradil na rámec istiny sumu vo výške 3 658,16 eur, preto sa žalobca domáha vydania tejto sumy titulom vydania bezdôvodného obohatenia. K žalobe pripojila listinné dôkazy : zmluvu o úvere, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, pred sporovú výzvu, predčasné splatenie zmluvy o úvere, potvrdenia o hotovostnom vklade, pohyby na účet.

2. Žalovaný v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 18.9.2017 uviedol, že s argumentami žalobcu, z ktorých by malo podľa žalobcu vyplývať, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov sa nestotožnil. Ďalej sa obširne vyjadril k jednotlivým argumentom žalobcu. K napadanej výške úrokovej sadzby úveru poukázal na ustanovenie § 56 ods. 6 Obč. zák. upravujúceho odplatu v aktuálnom znení ako aj § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995Z.z., tvrdil že v danom prípade odplata neprevyšovala dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov. K neuvedeniu výšky splátok istiny úrokov a poplatkov poukázal na smernicu Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES z 23.4.2008 ako aj na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 9.11.2016 vo veci C-42/15. K absencii termínu konečnej splatnosti zdôraznil, že v zmluve je uvedený počet splátok č. 60. Splátkový kalendár, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy ďalej špecifikoval poradie a dátum splatnosti jednotlivých splátok, ako aj konečný termín splatnosti úveru, ktorý pripadol na deň 22.10.2018. K započítaniu nákladov spojených s poskytnutím pôžičky do celovej výšky úveru uviedol, že v zmysle vyššie uvedených ustanovení Obč. zák. má žalovaný právo na náhradu nákladov spojených s poskytnutím úveru, t.j. odplaty. K vyjadreniu doložil všeobecné obchodné podmienky, splátkový kalendár, Rozsudok Súdneho dvora C-42/15.

3. Žalobkyňa na vyjadrenie žalovaného nereagovala.

4. Pojednávania sa nezúčastnila žalobkyňa a žalovaný, ktorých neúčast' ospravedlnili prítomní právni zástupcovia, preto súd v súlade s § 180 C.s.p. pojednával v ich neprítomnosti.

5. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní na podanej žalobe trval, na doplnenie zdôraznil, že zmluva neobsahuje jednu z podstatných náležitostí a to celkovú výšku úveru, pretože vo výške úveru sú zahrnuté náklady spojené s poskytnutím úveru, pričom poukázal na rozsudok SD EÚ sp. zn. C-377/14.

6. Právny zástupca žalovaného zotrval na písomnom vyjadrení, zdôraznil, že zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky a navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov doložených stranami sporu na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

8. Strany sporu dňa 22.10.2013 uzatvorili Zmluvu o úvere č. U predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru na obstaranie motorového vozidla Opel E. X. X.X za kúpnu cenu 7 363 eur na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyňu ako dlžníkovú úver vo výške 4 607,31 eur z toho sumu 3 363 eur na úhradu vozidla a sumu 1 244,31 eur na úhradu nákladov spojených s poskytnutím úveru. Z písomného vyhotovenia zmluvy vyplýva, že žalobkyňa sa zaviazala splatiť úver 60 mesačnými splátkami, dátum splatnosti prvej splátky bo dohodnutý jeden mesiac po prevzatí vozidla, dátum splatnosti ďalších splátok počnúc druhou splátkou sa rozumie deň, ktorého poradové číslo v rámci kalendárneho mesiaca zodpovedá poradovému číslu dňa prevzatia vozidla. Ak takýto deň v mesiaci nie je, prípadne dátum splatnosti na jeho posledný deň. Výška úrokovej miery je 20 % p.a., výška RPMN je 48,02 %. Z obsahu zmluvy nevyplýva adresa predajcu na ktorej môže uplatniť spotrebiteľ reklamáciu alebo sťažnosť, termín konečná splatnosť úveru ani rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (čl. 12-16 spisu), ktoré sú zo strany žalobkyne verifikované, sú rozdelené a 4 častí, v 1/ Totožnosť a kontaktné údaje sa uvádza, adresa veriteľa, adresa sprostredkovateľa úveru, v 2/ Opis hlavných vlastností spotrebiteľského úveru ako druh úveru - celková výška úveru 4 607,31 eur, doba trvania zmluvy 60 mesiacov, splátky vo výške 130,06 eur, počet 60, celková čiastka ktorú bude spotrebiteľ musieť zaplatiť 7 803,60 eur, v 3/ Náklady spojené so spotrebiteľským úverom ako úroková sadzba 20,00 % ročne, RPMN 48,02 %, priemerná hodnota RPMN 22,96 % ročne, náklady spojené s poskytnutím úveru je tvorená jednou celkovou a konečnou čiastkou 1 244,31 eur, ďalej obsahuje informácie ohľadne nákladov v prípade omeškania splátok, v 4/ iné dôležité právne aspekty. Splátkový kalendár (čl. 49) obsahuje číslo splátky, výšku splátky (130,06 eur), povinné zmluvné poistenie (0 eur) , havarijné poistenie (0 eur) , poistenie schopnosti splácať (0 eur) , celkom na úhradu (130,06 eur) , nedoplatok istiny a dátum splatnosti, je zo strany žalobkyne podpísaný. Neobsahuje však rozpis splátky v sume 130,06 eur na istinu, úroky a poplatky. Všeobecné obchodné podmienky (čl. 42 - 49) nie sú zo strany žalobkyne verifikované.

9. Ako vyplýva z obsahu zmluvy celková výška úveru bola dohodnutá na sumu 4 607,31 eur, skutočne na úhradu vozidla bola poskytnutá suma 3 363 eur a na úhradu nákladov 1 244,31 eur. Z predložených

výpisov z účtu a potvrdení o hotovostných vkladom vyplýva, že žalobkyňa na účet žalovaného titulom úveru vložila spolu sumu 7 021,26 eur, čo žalovaný nespochybnil.

Právne posúdenie vecí:

10. Podľa § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

11. Podľa § 37 ods. 1 Obč. zák. právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

12. Podľa § 39 Obč. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

13. Podľa § 52 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenie, sú neplatné.

15. Podľa § 52 odsek 3 a 4 Obč. zák. , dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 2 Obč. zák. za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

18. Podľa § 53 ods. 3 Obč. zák. ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 5 Obč. zák. neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 53 ods. 6 Obč. zák. v znení účinnom a platnom v čase uzavretia zmluvy ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

21. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Obč. zák. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

23. Podľa článku 153 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva spoločenstvo v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

24. Podľa článku 153 ods. 4 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva Rada v súlade s postupom uvedeným v článku 251 a po porade s Hospodárskym a sociálnym výborom prijme opatrenia uvedené v odseku 3 písm. b).

25. Podľa článku 153 ods. 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva opatrenia prijaté podľa odseku 4 nebránia žiadnemu členskému štátu zachovať alebo zaviesť prísnejšie ochranné opatrenia. Takéto opatrenia musia byť zlučiteľné s touto zmluvou. Komisia o nich bude upovedomená.

26. Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (22.10.2013) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

28. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

29. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

30. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

31. Podľa § 9 ods. 6 ZoSÚ spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

32. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

33. Podľa § 451 ods. 1 Obč. zák. kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

34. Podľa § 451 ods. 2 Obč. zák. bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

35. Podľa § 456 Obč. zák. predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

36. Podľa § 458 ods. 1 Obč. zák. musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

37. Podľa § 559 ods. 1 Obč. zák. splnením dlh zanikne.

38. Podľa § 563 Obč. zák. ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

39. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výška úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

40. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

41. Podľa § 217 ods. 1 prvá veta C.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

42. Systém ochrany zavedený Smernice Rady 4. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, ktorá bola implementovaná do Slovenského právneho poriadku vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti (rozsudok Banco Espanol de Crédito).

Vzhľadom na uvedené súd právne uzatvára:

43. Predmetom konania je nárok žalobkyne na plnenie t.j. na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 3 658,16 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi skutočne poskytnutou sumou žalobkyni zo strany žalovaného, t.j. sumu 3 363,- eur a sumou, ktorú žalobkyňa zaplatil žalovanému t.j. 7 021,16 eur.

Spotrebiteľský charakter úverovej zmluvy

44. Je nepochybné, že zmluva o úvere má spotrebiteľský charakter. Úverová zmluva je ako typ zmluvy upravená v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Na druhej strane je tiež nepochybné, že žalobkyňa v danom prípade vystupovala ako fyzická osoba, ktorá pri uzavretí zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, teda ako spotrebiteľa, kým žalovaný pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru. Predmetný záväzkovo-právny vzťah je založený spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku (citované ustanovenia § 52 a násl.) Ide o typický občianskoprávny vzťah a niet dôvodu nechrániť dobromyseľnosť spotrebiteľa - žalobkyne vychádzajúcu z dôvery v objektívne občianske právo.

45. Pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah, má sa za to, že musí ísť o také zmluvné dojednanie medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu a obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov. K tomu je potrebné uviesť, že zmluvné dojednania medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy podliehajú súdnej kontrole vo svetle imperatívu dobrých mravov. Rozpor s dobrými mravmi predstavuje také konanie, ktoré je zjavne právne neprijateľné, pretože je z hľadiska oprávnených záujmov strán a spoločnosti hrubo nevyvážené.

Obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľských úveroch

46. Medzi obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. patrili údaje o adrese predajcu na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§9 ods. 2 písm. c/), o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/), celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (§9 ods. 2 písm. g/) ako aj údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/). Ide o údaje, ktoré majú napomôcť spotrebiteľovi zorientovať sa v

množstve ponúk od rôznych inštitúcií poskytujúcich úvery či pôžičky a porovnať si cenu toho ktorého úveru.

47. Z obsahu zmluvy nevyplýva adresa na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/), v zmluve je len názov a sídlo žalovaného (veriteľa) ako aj obchodný názov a IČO jeho zástupcu, avšak údaje podľa písm. c/ citovaného zákona (adresa na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť) v zmluve uvedené nie sú. Takýto údaj sa nenachádza ani v , štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, tu je uvedený len sprostredkovateľ úveru, ale ani v splátkovom kalendári.

48. Pokiaľ ide o údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona a to údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve je len uvedených počet splátok (60) z takéhoto znenia nevyplýva doba trvania zmluvy ani termín konečnej splatnosti úveru. Zo zmluvy nevyplýva presný termín splatnosti prvej splátky ako aj nasledujúcich splátok, uvedené údaje sa nenachádzajú ani v štandardných európskych informáciách. Tieto údaje sa však nachádzajú v splátkovom kalendári, kde je uvedený termín splatnosti každej zo 60 splátok, teda prvej až poslednej splátky, t.j. 22.10.2018, čo možno považovať za termín konečnej splatnosti úveru. Keďže splátkový kalendár je zo strany žalobkyne podpísaný, súd má za to, že jej bol daný k dispozícii, resp. s jeho obsahom sa žalobkyňa mala možnosť oboznámiť, preto súd má za to, že túto obligatórnú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f / úverová zmluva obsahuje.

49. K údaju podľa § 9 ods. 2 písm. g/ t.j. k celkovej výške a konkrétnej mene spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie súd uvádza, že sa stotožnil s tvrdením žalobcu, o tom, že pokiaľ žalovaný do celkovej výšky spotrebiteľského úveru započítal náklady spojené s poskytnutím úveru postupoval v rozpore s platnou právnou úpravou, nakoľko za spotrebiteľský úver možno považovať len poskytnutie finančných prostriedkov, ktoré žalobca poskytol spotrebiteľovi na doplatenie kúpnej ceny za motorové vozidlo. Súd nespochybuje nárok žalovaného na odplatu, ktorej súčasťou sú aj náklady spojené s poskytnutým úverom, avšak tieto náklady do celkovej výšky spotrebiteľského úveru žalovaný nemal zahrnúť. Správnosť takéhoto výkladu potvrdzuje aj judikatúra Súdneho dvora EÚ, v tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 21.4.2016 vo veci C-344/14, z ktorého citujem body 83 až 91 : „ 83 Treba pripomenúť, že celková výška úveru v zmysle smernice 2008/48 je v jej článku 3 písm. l) vymedzená ako maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o úvere. 84 Podľa článku 3 písm. g) tejto smernice celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom sú všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere a ktoré sú veriteľovi známe. Podľa článku 3 písm. i) uvedenej smernice RPMN sú celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky úveru, prípadne vrátane nákladov v súlade s článkom 19 ods. 2 tejto smernice. 85 Keďže je pojem „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ vymedzený v článku 3 písm. h) smernice 2008/48 ako „súčet celkovej výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom“, vyplýva z toho, že pojmy „celková výška úveru“ a „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ sa vzájomne vylučujú a celková výška úveru preto nemôže zahrňovať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa. 86 Do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. 87 Treba zdôrazniť, že neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru bude nutne viesť k podhodnoteniu RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru. 88 Článok 19 ods. 1 smernice 2008/48 spresňuje, že RPMN, ktorá sa na ročnom základe rovná aktuálnej hodnote všetkých záväzkov, na ktorých sa dohodli veriteľ a spotrebiteľ, sa vypočíta na základe matematického vzorca uvedeného v prílohe I časti I tejto smernice. Táto smernica pritom stanovuje, že základná rovnica, ktorá stanovuje RPMN, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej. Výška čerpania úveru v zmysle časti I prílohy I smernice 2008/48 tak zodpovedá celkovej výške úveru v zmysle článku 3 písm. l) tejto smernice. 89 Vnútroštátny súd musí v danej veci overiť, či jedna alebo viac súm uvedených v bodoch 27 a 28 tohto rozsudku neboli neoprávnené zahrnuté do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. l) smernice 2008/48, keďže táto okolnosť môže mať vplyv na výpočet RPMN a ovplyvniť tak správnosť informácií, ktoré mal veriteľ uviesť podľa článku 10 ods. 2 tejto smernice v predmetnej zmluve o úvere vo veci samej. 90 Ako sa uvádza v odôvodneniach 31 a 43 smernice 2008/48, informácia spotrebiteľa o celkových nákladoch

úveru vo forme miery vypočítanej podľa jednotného matematického vzorca má preto podstatný význam. Na jednej strane táto informácia prispieva k transparentnosti trhu v rozsahu, v akom spotrebiteľovi umožňuje porovnať ponuky úverov. Na druhej strane mu umožňuje posúdiť rozsah jeho záväzku (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. marca 2004, Cofinoga, C-264/02, EU:C:2004:127, bod 26, a uznesenie zo 16. novembra 2010, Pohotovosť, C-76/10, EU:C:2010:685, bod 70). 91 Vzhľadom na vyššie uvedené treba na štvrtú otázku odpovedať tak, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48, ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.

50. Rovnako sa súd stotožnil s tvrdením žalobkyne, že v zmluve chýba údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/) v zmluve je uvedený len údaj o výške mesačnej splátky bez špecifikácie koľko činí mesačná splátka istiny, úroku a iných poplatkov. Takýto údaj nevyplýva ani zo splátkového kalendára. Z gramatického výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, jednoznačne vyplýva, že zmyslom tohto ustanovenia, čo bol aj zámer zákonodarcu, je aby z rozpisu splátok bolo jednoznačne, koľko činí splátka istiny, koľko splátka úrokov a koľko splátka poplatkov ako aj termín ich splatnosti. Prejednávaná zmluva obsahuje údaj len o celkovej výške splátky, bez jej špecifikácie na istinu, úroky a iné poplatky. Splátkový kalendár, ktorý bol súčasťou zmluvy, rozloženie mesačnej splátky na istinu, úroky a poplatky neobsahuje, ten taktiež ako úverová zmluva obsahuje len celkovú výšku mesačnej splátky. Keďže v zmluve ani v splátkovom kalendári nie je náležite určené, v akej časti má byť započítaná splátka na istinu, v akej časti na úrok z istiny, alebo poplatku, spotrebiteľ by nemal vedomosť v akej časti má zaplatenú istinu (v akej časti ju veriteľ započítal na zaplatenie istiny) a v akej časti ostatné poplatky.

51. Pokiaľ ide o konanie vedené pred Súdnym dvorom Európskej únie vo veci C - 42/15 v ktorom Súdny dvor Európskej únie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 9.11.2016. Podľa tohto rozhodnutia čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice č. 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Z tohto rozhodnutia teda vyplýva, že Slovenská republika nesprávne transformovala do svojho právneho poriadku smernicu č. 2008/48, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a ich poplatkov. Rozhodnutie vydané vo veci C - 42/15 má charakter prejudiciálneho rozsudku. Takýto rozsudok je spolu s výkladom alebo posúdením platnosti práva únie, ktoré sa v ňom nachádzajú, záväzný pre vnútroštátny súd, ktorý prejudiciálnu otázku podal, ako aj pre súdy, ktoré budú rozhodovať v tej istej veci o opravných prostriedkoch. Na druhej strane si treba uvedomiť, že úlohou prejudiciálneho rozsudku nie je rozhodnúť spor, ale iba poskytnúť vnútroštátnemu súdu taký výklad práva únie, ktorý mu pomôže pri jeho aplikácii.

52. Podľa čl. 288 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie je smernica záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva vnútroštátnym orgánom. Smernica je mäkkším právnym nástrojom ako nariadenie, pretože umožňuje zladenie požiadavky na jednotu unijného práva s vôľou zachovať rozmanitosť národných úprav. Smernica sa ako právny predpis často používa napr. v oblasti vnútorného trhu, kde existujú podstatné rozdiely medzi úpravami jednotlivých členských štátov, aby sa umožnilo ich postupné zjednotenie. Smernica nemá všeobecnú záväznosť ako nariadenie, pretože je adresovaná iba členským štátom a nie všetkým fyzickým a právnickým osobám. Ustanovenia smernice musia byť transponované do vnútroštátneho právneho poriadku s jednoznačnou záväznou právnou silou v podobe všeobecne záväzného právneho predpisu a s presnosťou a jasnosťou požadovanou na účely splnenia požiadavky právnej istoty. Až kým smernica nie je správne prebratá do vnútroštátneho práva dotknuté subjekty nemajú možnosť poznať rozsah svojich práv. Na tento stav právnej neistoty nemá vplyv ani prípadný rozsudok Súdného dvora o nesplnení transpozície povinnosti členského štátu alebo rozsudok Súdného dvora, ktorým bol určitým ustanoveniam tejto smernice priznaný priamy účinok. Až momentom správnej transpozície smernice nastáva právna istota, kedy fyzické a právnické osoby už musia poznať svoje

práva vyplývajúce zo smernice a možno od nich požadovať, aby si uplatnili svoje práva. Ustanovenia smernice majú priamy účinok len vtedy, ak sú súčasne splnené nasledujúce podmienky a to, že uplynula transpozičná lehota smernice, smernica nie je správne transponovaná alebo nie je zabezpečená jej úplná účinnosť, ustanovenie smernice zakladajúce právo pre jednotlivca alebo povinnosť pre členský štát je dostatočne jasné, presné a nepodmienené a priama aplikácia ustanovenia smernice nemá za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe alebo založenie, resp. sprísnenie trestnej zodpovednosti tých, ktorí sa dopustia porušenia jej ustanovení. To znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny priamy účinok v sporoch medzi súkromnoprávnymi subjektmi. Je logické, že ak si členský štát nespĺnil svoju povinnosť a nestransponoval smernicu správne alebo načas, nemôžu dôsledky tohto protiprávneho konania štátu znášať fyzické alebo právnické osoby a preto im nemôže byť uložená na základe neprebratej, resp. nesprávne prebratej smernice žiadna povinnosť. Žalobkyni ako spotrebiteľovi nie je možné uložiť povinnosť zaplatiť zmluvne dohodnuté úroky a poplatky len na základe ustanovení smernice č. 2008/48 bez toho, aby v tomto smere nebola vykonaná náprava vo vnútroštátnom práve, ktorá doposiaľ nenastala. Žalobkyňa nemožno postihovať za to, že v dôsledku nesprávnej transpozície smernice úver ňou získaný sa v zmysle v súčasnosti platnej a účinnej vnútroštátnej právnej úpravy považuje za bezúročný a bez poplatkov.

53. Absenciu vyššie uvedených údajov (adresa predajcu na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, celkovú výšku úveru, rozpis splátok a istinu, úroky a poplatky) zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda dlžník je povinný vrátiť veriteľovi iba sumu, ktorá mu bola poskytnutá (§ 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona).

54. Obdobný právny názor vyslovil Krajský súd v Prešove napr. v rozhodnutí 20Co/96/2016 z 28.3.2017, alebo rozhodnutia KS Prešov 11 Co/27/2017, 11 Co/28/2017 zo dňa 5.10.2017, KS Prešov sp. zn. 3Co/80/2016 z 4.10.2016, 20Co/96/2016 z 28.3.2017, 2Co/173/2016 z 28.6.2017.

55. Keďže absencia už len jedného z vyššie uvedeného údaju spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov, súd konštatoval absenciu, resp. nesprávne uvedenie prinajmenšom troch údajov, preto úver poskytnutý žalobkyni považuje za bezúročný a bez poplatkov a preto sa už otázkou primeranosti odplaty nezaoberal.

K otázke bezdôvodného obohatenia

56. Za takéhoto stavu súd dospel k záveru, že úver by sa mal považovať za bezúročný a bez poplatkov, teda žalobkyňa bola povinná žalovanému vrátiť iba sumu, ktorú skutočne obdržala, ak žalovaný prijal plnenie vo vyššej sume ako poskytol žalobkyni na jej úkor sa bezdôvodne obohatil.

57. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalovaný poskytol žalobkyni sumu 3 363,- eur, pričom od žalobkyni prijal plnenie v celkovej sume 7 021,16 eur (čo žalovaný žiadnym spôsobom nespochybnil), plnenie nad sumu 3 363,- eur predstavuje v zmysle § 451 ods. 2 Obč. zák. plnenie bez právneho dôvodu, ktoré je žalovaný v zmysle § 451 ods. 1 Obč. zák. povinný žalobkyni vydať.

58. Na základe uvedených skutočností súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, zaviazal žalovaného vrátiť žalobkyni ňou požadovaný rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru a sumou zaplattenou t.j. sumu 3 656,16 eur do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Úroky z omeškania

59. Žalobkyňa žiadala priznať aj úroky z omeškania od 3.4.2017 do zaplattenia v sadzbe 5 % ročne z uplatnenej istiny.

60. Nepriaznivým právnym dôsledkom porušenia povinnosti zaplatiť peňažný dlh podľa ustanovenia § 517 Obč. zák. je vznik omeškania v spojení s nárokom veriteľa na úrok z omeškania. Rozhodujúce je teda, kedy nastala splatnosť. Osoba zodpovedná zo zodpovednostného záväzku - právneho vzťahu sa dostáva do omeškania zásadne vtedy, ak dlh nespĺní deň nasledujúci po dni, kedy bola veriteľom o plnenie požiadaná a od toho dňa môže požadovať úroky z omeškania.

61. Žalobkyňa výzvou z 16.3.2017, ktorom mu obšírne rozviedla dôvody, na základe ktorých je predmetná úverová zmluva v rozpore s predpismi upravujúcimi Ochranu spotrebiteľa a inými vyzvala

žalovaného aby jej v lehote 14 dní podal jeho stanovisko k ďalšiemu postupu. Výzva bola žalovanému doručená dňa 16.3.2017 (čl. 20 spisu), súdu nebol predložený dôkaz aby žalovaný na túto výzvu nereagoval. Uvedená výzva, však neobsahuje žiadnu výzvu pre žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, t.j. peňažné plnenie. Pokiaľ ním nebol dlžník vyzvaný k plneniu skôr, za kvalifikovanú výzvu k plneniu sa považuje doručenie žaloby. Omeškanie začína v prvý deň po tom, čo bola žaloba žalovanému doručená. Žaloba bola žalovanému doručená dňa 31.8.2017, nasledujúcim dňom, t.j. 1.9.2017 sa žalovaný dostal do omeškania a od tohto dňa je povinný platiť žalobkyni úroky z omeškania.

62. Výška základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1.9.2017 bola 0,00 % úrok z omeškania v sadzbe 5 %.

63. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi úroky z omeškania v sadzbe 5 % ročne od 1.9.2017 do zaplataenia z priznanej sumy t.j. 3 658,16 eur a zvyšok žalobcom uplatneného nároku zamietol ako nedôvodný.

Trovy konania

64. Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

65. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

66. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

67. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

68. Žalobkyňa bola neúspešná len v nepatrnej časti (t.j. v časti úrokov z omeškania za obdobie od 3.4.2017 do 1.9.2017) preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100 % od neúspešného žalovaného. Výšku trov konania určí po právoplatnosti veci samej vyšší súdny úradník tunajšieho súdu samostatným uznesením.

Súdny poplatok

69. V zmysle § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný nemá v konaní o rozvoze manželstva, o neplatnosti manželstva, alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

70. S poukazom na tú skutočnosť, že žalobkyňa bola v konaní oslobodená od zaplataenia poplatku a súd jej žalobe v časti vydania bezdôvodného obohatenia vyhovel, súd zaviazal na úhradu súdneho poplatku vo výške 219,- eur podľa položky 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 (§ 360 ods. 1, 2 C.s.p.).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.